

[Landbrugsministeren]

de almindelige retter efter retsplejelovens regler.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, anbefaler jeg forslaget til tingets velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Når jeg fremsætter regeringens

Forslag til lov om ændring af lov om jagten. (Beskyttelse af vildt, administrative ændringer m. v.).

(Lovforslag nr. L 44)

for det høje ting, sker det på baggrund af den udvikling, der har fundet sted siden vedtagelsen af den nugældende jagtlov i 1967. Samfundsudviklingen har medført en forringelse af levevilkårene for en stor del af vore vildtarter.

Dette skyldes bl. a., at nogle af de områder, hvor vildtet lever, benyttes mere intensivt til jordbrugsformål, og at andre områder i stigende grad udnyttes til fritidsformål. Det sidste gælder i høj grad også vore åer, søer og kystnære områder, som i stadig større omfang bliver benyttet til fritidssejls og andre rekreative aktiviteter.

Sideløbende med denne udvikling er befolkningens interesse for naturen og naturforvaltning øget.

En sådan udvikling har ikke blot fundet sted i Danmark, men er af generel karakter.

På baggrund heraf må den jagtmæssige udnyttelse fortsat ske på en sådan måde, at arternes eksistens ikke trues.

Det er på denne baggrund nærliggende, at man internationalt søger at træffe foranstaltninger til beskyttelse af faunaressourcerne. Dette gælder i særlig grad beskyttelsen af trækende fuglearter, som flere nationer i forening har ansvar for. På baggrund af de nævnte forhold har man også i EF fundet det påkrævet at bidrage til disse bestræbelser. Dette har resulteret i vedtagelse af De europæiske Fællesskabers rådskrav af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle. Gennemførelsen af direktivet har nødvendiggjort en justering af vor nugældende jagtlov. Hovedformålet med lovforslaget er at foretage denne justering.

Herudover foreslås uafhængigt af direktivet ændringer, som yderligere tilstræber at beskytte vildtet, der påvirkes ikke blot af negative faktorer som følge af menneskelige

aktiviteter, men også i høj grad er underlagt naturpåvirkninger, herunder klimatiske.

Disse varierende påvirkninger fører til ændringer af vildtbestandens størrelse. En forsvarlig forvaltning af vildtbestandene kræver derfor, at forvaltningens lovmæssige grundlag er så fleksibelt, at detailbestemmelser om jagtudøvelse hurtigt kan tilpasses de aktuelle forhold. Det drejer sig i det væsentligste om bestemmelser vedrørende jagttider, bekæmpelse af skadevoldende vildt og handel med vildt.

Der er 3 væsentlige årsager til, at ramme-lovgivning foreslås netop på disse områder.

For det første for at skabe mulighed for løbende at kunne justere jagttiderne, således at de er forsvarlige i relation til bestandenes aktuelle størrelse. I denne forbindelse skal nævnes, at den uoverensstemmelse, der nu er mellem de direkte i loven fastsatte jagttider og de faktisk gældende jagttider, i udstrakt grad har vist sig uhensigtsmæssig og har givet anledning til misforståelser.

Dernæst for at skabe mulighed for, at Danmark i fremtiden i højere grad kan tilslutte sig internationale konventioner på faunabeskyttelsesområdet, uden at dette kræver ændringer direkte i loven.

Sluttelig, men ikke mindst, vil det give det nyoprettede vildtforvaltningsråd en større indflydelse, idet rådet, såfremt forslaget vedtages, får øget mulighed for at anbefale administrative ændringer af eksisterende bestemmelser.

Vildtforvaltningsrådet blev oprettet allerede i 1979 med det formål at samle en bred kreds af naturbrugere til at rådgive landbrugsministeriet i spørgsmål om vildtforvaltning. Rådets medlemmer repræsenterer jagtorganisationerne, de såkaldte grønne organisationer, videnskabelig ekspertise på området og landbrugsinteresser. Oprettelsen af rådet skal ses som udtryk for en erkendelse af, at andre interesser end jægernes bør tilgodeses i forbindelse med forvaltningen af vore vildtbestande.

Herudover vil jeg gerne nævne nogle særlige problemer, som forslaget tilstræber at løse. Jagtudøvelsen på søterritoriet er fri, og der er i stigende grad konfrontationer mellem jægere og ikke-jægere i forbindelse med jagtudøvelse i umiddelbar nærhed af bebyggede byzone- og sommerhusområder. I forslaget er derfor medtaget en bestemmelse om